

[Wilhjelm]

bolig til to forskellige mennesker. I den branche er det altså strafbart, men når ministeren først sælger lokkemaden til kristelige og radikale og CD og bagefter prøver at sælge den til konservative og venstre og fremskridtspartiet og så sælger den én gang til til kristelige og radikale og CD, så er det altså i orden, ser det ud til.

Jeg er oprigtig ked af, at ministeren siger, at han vil frem til at få byfornyelsesloven vedtaget uændret efter et valg. Vi ville ikke have lagt os i vejen for nogen mulighed for at få ændret lovgivningen, men når ministeren nu klart erklærer, at regeringen i hvert fald ikke vil forsøge at rette noget som helst op i den byfornyelseslov, så kan jeg garantere for, at socialdemokratiet og andre kommer til at tage konkret stilling til nogle af de problemer, de selv erkendte den 29. maj 1980 og den 2. juni 1980 eksisterende i det lovforslag.

Jeg mener, det er en falsk forklaring, ministeren giver, når han siger, at de og de og de ændringer, der blev foretaget i forsommeren, skyldtes de små forligspartier, og at det var for overhovedet at komme igennem med noget. Det er simpelt hen ikke rigtigt. Det konkrete eksempel, jeg nævnte med, at lejeforhøjelserne, efter at investeringerne var tilbagebetalt, ikke skulle gå i ejernes lommer, men skulle gå i en byfornyelsesfond, var der jo enighed om blandt de partier, der stod bag det lovforslag.

Bestemmelsen herom blev jo ikke pillet ud undervejs i boligudvalget, den blev pillet ud af ministeren, allerede inden forslaget dukkede op i boligudvalget, den blev pillet ud på vejen fra det udsendte udkast, før han overhovedet kom med et forslag her til folketinget. Grunden til, at den blev pillet ud, var ikke et hensyn hverken til kristelige, til radikale, til CD, til SF eller til nogen som helst anden; bestemmelsen blev pillet ud under hensyn til en indvending fra justitsministeriet – og boligudvalgets specielle ven, hr. Asbjørn, derovre – der sagde, at man ikke kunne afvise, at det måske var ekspropriation. Det var den grund, ministeren gav dengang i hvert fald. Han ville ikke løbe den risiko, at lovforslaget blev udsat på grund af den bestemmelse; derfor blev den taget ud. Nu er situationen altså den, at lovforslaget er udsat, og det eneste logiske ville så være at sætte den ind igen. Der ville ikke ske hverken mere eller mindre, fordi ministeren på det

punkt vendte tilbage til sit oprindelige forslag – hvilket i øvrigt er den eneste måde, hvorpå han kan komme i overensstemmelse med socialdemokratiets nye arbejdsprogram, for dér står jo, at sådanne lejeforhøjelser ikke må tilfalde private ejere, så vidt jeg har forstået.

Boligministeren (Erling Olsen):

Om det første med at have solgt varerne forskellige steder vil jeg sige, at forholdet er jo det, at jeg ikke har solgt varerne de andre steder; jeg har sendt dem i udvalg, men de er kommet tilbage igen, og så har jeg fundet andre kunder.

Hvad ligger der i, at vi ønsker lovforslaget vedtaget uændret efter næste valg? Der ligger, at nu har vi noget sammenhængende, og vi skønner ikke, at det tjener noget formål at tage det op i dette folketing og få det rettet til. Nu lader vi det ligge til efter et valg, og så får vi det vedtaget. Så har vi det som et grundlag. Dernæst må vi efter et valg se, hvordan den parlamentariske situation er, og så foretage, alt efter hvordan situationen til den tid er, udspil for at få det rettet ind. Vi kan f. eks., hvis den parlamentariske situation er til det, gå hen og få gennemført de ændringer, som hr. Wilhjelm's parti og mit parti er enige om bør ske, så vi kan få løst dette kapitaliseringsproblem. Det tager vi altså som lovændringsforslag til byfornyelsesloven, når den er vedtaget efter næste valg – hvis det da er parlamentarisk muligt.

Den forklaring, som hr. Wilhjelm gav på, at det specielle punkt blev taget ud, da problemet blev rejst internt i regeringen, allerede inden forslaget blev fremsat, er rigtig. For øjeblikket er forholdet det, at vi mener ikke, vi skal have hele ballet åbnet igen her i folketinget. Vi har taget nogle enkelte bestemmelser ud, som er vigtige for os, nemlig finansieringsbestemmelser, forsøgsparagraffer osv., og så har vi taget lejeforhøjelserne med ind som en politisk afbalancering i den sammenhæng, og så kører vi igennem med det. Det er forklaringen.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

Når ministeren siger, at det gør ingen forskel, i hvilken rækkefølge man gør dette, vil jeg godt give ham et konkret eksempel på,